

Douglas Smith

Silvestra

(New Year's Eve)

971219: pátek, 19. prosince 1997

Bogy posunul pěšce černé královny k Johnovu pěšci a pak se pohodlně uvelebil. Cigaretovou mlhou Rickova Café Americaine pronikalo pulsování bílého neonu až k Johnovi. U stropu se mátožně potácely vrtule větráků a příliš nevadily líným kotoučům kouře mezi přeplněnými stoly.

"Další uzavřená obrana," zamumlal John.

"Protože ty seš takovej uzavřenej typ," odpověděl Bogy, oděný v neposkvrněném bílém saku a plátěné košili, s černým motýlkem a kalhotami. Z neviděného piana se linuly první takty "As Time Goes By". Upřel zrak za sebe a pokynul obtloustlému bělovlasému číšníkovi v černém večerním obleku. "Carle, přines mi whisky a řekni Samovi, ať přestane hrát tuhle nesmyslnou písničku."

"Ano, monsieur. A pro vás, pane?"

"Pan Dunne nepije, Carle," řekl Bogy, "je to něco, na co ještě nepřišel."

Carl se odbatolil a John uchopil králova koně.

"Průhledné," utrousil Bogy tiše.

John se na něj zamračil, ale pištivý trylek mu zabránil odpovědět. Nad stolem se ve vzduchu objevil telefon. Bogy si zapálil další cigaretu. "Tohle mě stále ještě ruší."

"A mě zas štve to tvoje kouření," řekl John.

"No tak tos měl, hochu, vynechat z rovnic vůně. A co kdybys konečně zvedl ten telefon?"

Displej telefonu ukazoval vnitřní linku PCWaru a jméno G. Hong. John promluvil: "Ahoj, Georgi."

Namísto zvonění se z prostoru nad stolem ozval hlas. "J. D., jak se vede, ještě pořád mě tím hodláš v pondělí provést?"

"Hm, jasně, jo, nejspíš jo. V devět? Tady?"

"Budu tam. Užij si víkend. Čau." Oznamovací tón.

Telefon zmizel. "No, musím jít," zamumlal John.

Muž v bílém saku pokrčil rameny a porazil Johnova slonovínového krále. "Stejně bys zase prohrál."

John sevřel ústa. "Proč se snažíš mě naštvat?"

Bogy po něm foukl kouř. "To mi řekni ty, hochu. Ty seš tady přes programování." Mávnutím ukázal na okolí. "Nejspíš pomsta za to, co jsi provedl s mým lokálem."

"Co tím myslíš? Je to digitalizováno přímo z filmu."

"Jo, ale tys to koloroval!" Bogy si ho zle měřil pohledem. Pak mu zapíchl ukazovák do hrudi. "Všechno, co je v životě důležité, je černobílé, hochu. Ti dobří - ti zlí. Vítězové - poražení. My - oni. Jedničky - nuly. Všechno ostatní jsou jen odstíny šedi. Budeš šťastnější, až na to přijdeš."

"Kam teda patřím já?"

"Převážně seš dobřej. Ale pořád prohráváš. Jeden z nich. Nula. Zase jdeš za ní?" Usmál se. "No jistěže ano. Tam venku by na tebe doma nečekala."

"Drž zobák!" utrhl se John a prsty reguloval pohyb tak, aby se

vymotal ven z naplněného baru. Úsměšek za ním zvolna zmizel.

QQQ

971220: sobota, 20. prosince 1997

Washington Post: Hrůza milénia? - Vstupujeme do nového tisíciletí a nevíme, jestli naše počítače znovu nenastartují to předešlé. Po léta ukládaly počítačové systémy datum pouze s posledním dvojčíslicím. Když bylo potřeba ukázat nebo zahrnout do výpočtů rok, programy jednoduše vložily před dvojčíslicí devatenáctku. Proč?

Zkrátka se tím ušetřily dva bity na každé datum uložené v systému. Ukládám dat bylo drahé a menší záznamy znamenaly rychlejší I/O. Tyto systémy by zaznamenaly dnešní datum jako 971220 (rok- měsíc- den kvůli pořadí). Ovšem 1. ledna 2000 nám systém s šestimístními daty na základě uložené hodnoty 000101 vesele sdělí, že datum je 1. ledna 1900. Analytici odhadují celosvětové náklady úprav na 'problém roku 2000' na 600 miliard dolarů a na 1. ledna 2000 předpovídají 90% selhání současných systému.

QQQ

971221: neděle, 21 prosince 1997

V malém bytě seděl u prázdného bílého stolu Ed Lochs a tu a tam usrkával pivo. Napojil svůj počítač na PCWare LAN. Protože měl už delší dobu podezření, že s jeho zaměstnáním u PCWare není všechno, jak by mělo být, využil svého postavení pomocného technika k instalaci vlastního programu na interní síť společnosti. Program monitoroval elektronickou poštu a vyhledával vzkazy, jejichž text obsahoval jeho jméno. Ty pak kopíroval, zakódoval a kopie zařazoval do souboru v Edově soukromém adresáři.

Ted si z domova soubor stáhl a vložil dekodovací řetězec. Vzkazy za uplynulý týden se sunuly po monochromatickém monitoru. U třetího se zastavil. Dopřdele!

Komu: Sanjit Mohammed-taki, ředitel oddělení HR

Od: Donald Masatoshi, Nové produkty VP

Datum: 19.12.97

Věc: Žádost o vydání ukončení pracovního poměru

Sanji, na zákl. našeho rozhovoru, připravte prosím UPP pro Edwarda B. Lochse, s platností od 6. ledna 1998. Důvod: opakované výkonnostní hodnocení pod 4,0. Díky, Maz.

Debil. Usrkl piva, přepnul mezi aplikacemi a spustil program připravený před několika týdny. Program doběhl a po bledé, neoholené tváři přelétl úšklebek. Znovu se připojil na síť, překopíroval program do adresáře projektu VR obsahujícího moduly zajišťující interface s datovými rutinami v operačním systému Portals 7.0 firmy PCWare. Vložil své heslo člena týmu VR, aby potvrdil záměnu současného programu, pak přerušil spojení.

Chvilku si budu muset počkat, dva roky a něco, ale bude to stát za to. Spolkl zbytek piva a pozdvihl prázdnou láhev v ironickém přípitku: "Šťastný a veselý!"

QQQ

971222: pondělí, 22. prosince 1997

Poté, co znovu prohrál s Bogym, vyšel John z baru na newyorskou Pátou avenue, kde probíhala vánoční přehlídka. Na projíždějícím alegorickém voze s ledovcem čněl do výše obrovský tučňák. Davy přihlížely v poletujících vločkách, vzduch mrazivě zvonil výfuky vozů i lidským pachem.

Jo, skvělý! Průvody miluju.

Ten hlas Johna vylekal. "Do háje, Georgi! Vyděsils mě."

Sorry, compadre. Zdravil jsem, ale neodpovídal jsi, takže jsem se rovnou připojil na druhou 'vé-erku'. Takže, kde to jsme?

"New York, 1946, prosincové ráno."

Dost dobrý! Vypadá to jako pravý. Mnohem lepší než verze nula.

"Využíváme kompletně multimediální připojení na WorldSource: televize, filmy, zprávy, písničky, dokumenty, encyklopedie, almanachy."

A všechno, na co koupil práva náš neohrožený vůdce.

Klapot procházejících clydesdalů přerušil Georgova slova a zvolna se přesunul z Johnova levého ucha do pravého.

Hele! Máte směřovaný zvuk.

"Sledujeme pohyb hlavy ve vztahu k zdroji zvuku na scéně, a podle toho je upravována hlasitost pro každé ucho."

To fakt není vůbec na hovno. A to doslova. Cítím koňský kobližky, popcorn.

"Kódujeme scény pachovými klíči. Zvláštní hardware obsahuje disk 5000 vysoce komprimovaných pachových kapslí. Disk se otočí podle umístění pachového klíče a laser zahřeje kapsli. Výpary jsou vedeny trubicí do přilby.

A aromavize je konečně tady. Fuj.

"Laporte tomu říká AromaWare. Doplnuje obraz a zvuk virtuální reality třetím smyslem. Čich bývá zanedbáván, ale je to důležitý smysl, jak asi víš. Chuť je do velké míry závislá na čichu."

Pro mě je důležitý hmat. Jako támhle s tou blondýnou.

John se zavrtěl. "Hmat je ponechán tvé představivosti."

Což je v mém případě poněkud nebezpečné. Tak co, provedeš mě?

"No jo, tak dobře. Nejdřív vyčistím ulici, abychom se tu mohli lépe pohybovat. Počítači, vyprázdní scénu." S těmi slovy rázem zmizely davy i průvod, vypadalo to jako trik v béčkovém filmu.

Trochu strašidelný. Takže, jak to funguje?

"Tak, každá budova obsahuje jinou VR scénu. Tahle ulice je hlavní menu. Projdi se ulicí a vcházej do budov, anebo si vyvolej mapu a skoč přímo dovnitř. Tady napravo je místnost se hrami, připravená na partii šachu v kavárně z Casablanky."

Já myslel, že tohle je New York z roku 1946?

"Každá místnost může vypadat jinak. VR interface vytvoří scénu místnosti podle čtyř charakteristických vlastností určených uživatelem: město, hodina, měsíc, rok. Jakýkoli parametr můžeš kdykoli změnit. Docela jsem si s tím pohrával, abych prozkoušel spojení."

Město a rok na každé místo a éru. Proč měsíc a čas?

"Důraz na detaily. Měsíc kvůli správnému počasí a flóře. Čas

definuje postavení slunce, nebo měsíce. Ale opravdovým klíčem je rok. Ten používáme k stažení multimediálních klipů z WorldSourcu, abychom mohli znovu vytvořit svět, který tady vidíš. Takže, kam teď?"

Možná bys mi mohl říct, jak se to ovládá.

John se pustil do vysvětlování jak pracovat s rukavicí a jak s pohyby hlavy. Pak se mu zadrhl hlas, když z budovy na VR pozadí vyšla vysoká, štíhlá ženská postava a klidným krokem namířila k nim, každý krok provázelo unylé vlnění boků.

Á! To je hned lepší scénérie. Kdo je to?

Johnův žaludek se zachvěl. Polkl. "No, totiž, k výkonu některých úkolů používáme softwarové 'agenty'. Některé jsme obdařili lidskou podobou, jako tohohle. Slouží jako průvodce, zdroj informací."

Zastavila se v popředí scény, přehodila si dlouhé černé vlasy na záda bílého kalhotového kostýmu. "Zdravím vás." Měla hluboký, ale velmi ženský hlas. "Vy nejste Johnny. Jak se jmenujete?"

Ehm, George Hong, vedoucí týmu projektu Milénium.

"Hned zpracuji platnost hlasové identifikace." Odmlčela se.

"George Li Hong. Zaměstnanec 5053. Status aktivní. Oprávnění vstupu do projektu VR neplatné." Usmála se. "Promiň, Georgie. Nemáš oprávnění vstoupit. Vypínám tě. Škoda," dodala trucovitě, "docela ti to sluší." Svět zbělel.

Zdá se, že funguje i jako hlídka.

"Hm, jo. Restartuju, dám ti oprávnění ke vstupu a předám ti ovládání. Vyloučím ji z programu."

Já bych ji do toho nejradši fest začlenil. Někoho mi připomíná. John neodpověděl. Strávili hodiny prohlídkou VR města. Konečně řekl George, že mu to stačí. Scéna vybledla a zbělela. John si sundal lesklé černé hledí a helmu a přimhouřil oči před osvětlením kanceláře. Všude se vinuly svazky černých počítačových kabelů a papíry ve všech rozích malé pracovny vypadaly jako houba. Díval se, jak si George sundává lesklé černé VR rukavice. "Tak co si o tom myslíš?"

Přehodil si culík přes opěradlo křesla a zhoupl se v křesle dozadu, čímž ohrozil nejistě vyváženou hromadu manuálů. "Tak to je fakt neuvěřitelný. Je to nářez. Tímhle získá PCWare ten zbyteček trhu, který mu dosud nepatřil. seš génius." Podíval se na Johna. "Tak co se tak mračíš?"

"Maz mě požádal, abych to po Silvestru předvedl Laportovi. Chce uvést na trh VR interface se 7. verzí Portals."

"A to ti vadí? Předvést to samotnému Velkému šéfovi?"

John zíral na své černé VR rukavice a v ústech měl sucho. "Před lidmi, které neznám, se neumím chovat. Zvláště před důležitými lidmi. Vlastně se vůbec před lidmi neumím chovat. Nemám rád bary a večírky. Proto jsme se se Silvestrou...", nedokázal dokončit větu.

"Silva! Tak to byla ta kočka! Věděl jsem, že mi někoho připomíná. S vlasy dozadu jsem ji..." Náhle se George zarazil a John cítil, jak se červená. "Hm, promiň, J. D."

"To je v pohodě," zahuhňal John, který se cítil trapně. "Vždyť

už je to rok, co mě... co jsme se rozešli."

George se pousmál. "Jo, jasně." Znovu srovnal VR rukavice. "Tak proč jsi vybral Silvestru jako průvodce vé-erkou?"

John se zavrtěl. "No, protože nemůžeme použít profesionální modelky, než přijdou právníci na to, jak je to s honoráři a tak. Ale chtěli jsme tam mít krásnou holku. A Silvestra je krásná, že?"

"Jo, J. D., Silvestra je krásná," řekl George tiše.

"Takže jsem použil naše starý videa a multimediální propojení a udělal z ní agenta," řekl John s úsměvem. Rád o ní mluvil jako o svém výtvoru.

"A Silvestra s tím souhlasila?"

John zaváhal. "No, jistě. Jo, my spolu pořád ještě mluvíme. Ona mi volá - asi tak - párkrát týdně. Jenom tak, popovídat si."

George se díval jinam. "Dobře. To jsem rád, že jste zůstali přáteli."

John se zavrtěl na židli, když George řekl: "Zdá se, že dokáže dobře konverzovat. Jak se ti to povedlo?"

Ulevilo se mu, že může mluvit o něčem ryze technickém. "S odděleními psychologie, se skupinami formálního jazyka a výzkumníky umělé inteligence jsme vyvinuli program pro interface s agentem, specializovaný systém, který odpovídá na konstatování i na otázky na základě osobnostního typu podle Myers-Briggse."

George zamrkal. "Takže agenti nedokáží jen inteligentně konverzovat, ale mají i své osobnosti?"

"No, nevím přesně, jak inteligentní to opravdu je. Přesto reagují na příkazy systému a na škálu otázek nebo výroků. Ovšem čím delší je řada otázek nebo čím nejasnější, tím více budou jejich reakce vypadávat z kontextu nebo vypadat" - dodal, když si vzpomněl na Bogyho - "jako tajemná sdělení."

John si bezmyšlenkovitě pohrával s černou VR helmou. "Obraz, zvuk, vůně. Přístup na WorldSource - největší sbírku vědomostí na planetě. A teď dokonce plná interakce s VR lidmi."

"Ne plná. Bez dotyku." Myslel na Silvestru.

"A bez chuti," zašklebil se George. Johnovi ztuhl úsměv.

QQQ

980106: úterý, 6. ledna 1998

Perokresby v ebenových rámech poutaly pozornost na posuvných stěnách pracovny rady. Dojem zmatené šachovnice vyvolával velký oválný konferenční stůl z lesklého obsidiánu, na němž ležely bílé poznámkové bloky. Černé záclony zakrývaly okna a chránily místnost před pohledem na zimní světlo a padající sníh.

Don Masatoshi z oddělení nových produktů VP sledoval Johna Dunna, který se kroutil ve vedlejší křesle a jehož ruce se chvěly v černých VR rukavicích pod stolem. Do háje. Maz si oprášil záložky uhlově černých kalhot od bílých chlupů plyšového koberce a odkašlal si. "Johne, já obstarám všechno mluvení při tom předvádění. Znáš ho líp než ty. Ty jen ovládej rukavice."

Johnova ramena rázem nebyla tak ztuhlá. "Díky, Mas-san. Moc vám..."

"Zapomeň na to. Neplatíme tě za práci prodejce. Potřebuji tvou dovednost tady." Poklepal na jednu z černých rukavic.

John se chabě usmál, a pak ztuhl, když se dveře prudce otevřely a do místnosti vrazil Robert Laporte, prezident rady, hlavní ředitel a většinový vlastník PCWaru. "Tak a jedem!" zahalekal. Malý, plešatící a obrýlený, vyzařoval energii jako raketa těsně před startem.

Na štíhlém těle plandala bílá mikina a černé džíny, když rychlým krokem přistoupil k místům, kde seděli Maz a John. "Masatoshi-san, jste připraveni? A vy musíte být John, že?"

John vstal, aby si s ním potřásl rukou, ale VR kabely ho stáhly zpátky. Maz v duchu zaúpěl, ale Laporte pokynul Johnovi, aby se posadil, a poplácal ho po rameni. "Dobře, Mazi, takže vy mě provedete - doslova - projektem VR. Pak si promluvíme, jestli to bude součástí verze 7.0. Což doufám, protože jste mi to před rokem sliboval k 'šestce'."

Maz chtěl odpovědět, ale Laporte se zachechtal. "Jenom vás provokuju, Mazi. Před rokem jsme si ještě vůbec nebyli jistý, jestli počítače zvládnou plnou VR. Teď to hardware dotáhl. A taky vybavení VR. Náklady na jednotku jsme stáhli natolik, že můžeme vybavení zdarma přidávat k 'sedmičce'." Laporte se usmál, když zvedl Maz obočí. "No jo, mým cílem je pokrýt trh, chci, aby byl VR interface rychle přijat. Ke každé kopii přihradíme helmu a rukavice." Ušklíbl se. "Pokud mi ovšem předvedete výrobek, který budou lidi chtít."

Maz mu úšklebek vrátil. "Určitě." Pokynul Johnovi. "John je technický vedoucí projektu VR. Já vám předvedu demo a John bude řídit scény, abysme neskončili v kanále." Maz počkal, až se Laporte zasměje. "A teď si prosím vezměte přilbu a můžeme začít."

Dvě hodiny se skrývali za kouřovým hledím a černočerným leskem VR přileb. Maz vykládal a John ovládal rukavice, zatímco si prohlíželi virtuální město. Bogymu a Casablance se dostalo ocenění, jaké Maz očekával. "Je jako živej," řekl Laporte.

Bogy zavrtěl hlavou, když John odmítl zahrát si šachy. "Jak jsem ti říkal, hochu, život je černobílý. Musíš si vybrat stranu a pak se pustit do hry. Proto tě nechala, ne? Nechtěls hrát její hru?" Natáhl ruce, v každé pěsti pěšce. "Vyber si hochu, třeba dneska vyhraješ."

Co je to sakra?, pomyslel si Maz. "Ehm, už je pozdě a poslední místnost neobsahuje nic než kancelářské nástroje. Přejdeme k otázkám." Sundali si helmy.

Laporte potřásl hlavou. "Vypadá to fantasticky."

"Takže verze 7 bude obsahovat vé-er interface?" zeptal se Maz.

"Vjuí," opravil ho Laporte. "V, U, I. Virtual-reality User Interface."

"Kam zmizelo to 'R'?" zeptal se Maz.

"'Ví-ruí' se nezamlouvalo lidem v Marketingu. Navíc VUI poskytuje nový způsob 'pohledu' na počítače. A dobře to zní. Jako zvonek na kase." Laporte se uchechtl. "Dobrá práce, pánové."

Maz se usmíval, když si vzpomněl na pozici ředitele VP provozu. Vítězové a poražení, pomyslel si, jin a jang.

QQQ

980107: středa, 7. ledna 1998

PŘIPOJENO, interní oběžník společnosti PCWare: "Včera jsem schválil náš Virtual-reality user Interface, VUI (čti vjuí) pro Portals 7.0, určené k prodeji od 2. března 1998. Předváděčky pro zaměstnance budou probíhat příští měsíc. V souvislosti s novým VUI jsme povýšili Johna Dunna, vedoucího projektu VR, na vedoucího dozoru nad kvalitou. Blahopřeji, Johně! - Robert Laporte."

QQQ

980126: pondělí, 26. ledna 1998

Sníh zmatněl dolní část palácových oken a rozdělil každou tabulku na bílou námrazu a inkoustovou noc. John se procházel mezi účastníky oslavy a usrkával z obsidiánového poháru bílý nektar, který chutnal přesně jako mléko v jeho černém hrnku s obrázkem Batmana.

Dnes pracoval do noci na testování datové interface VUI s Portals 7.0. Oslava posledního Silvestra tisíciletí mu poskytla zábavnou možnost jak ověřit přechod systému z 31. prosince 1999 na rok 2000. A také měl možnost být se Silvestrou sám v pracovně. "Silvestře, nastav datum 31. 12. 1999. Nastav čas: 23.30."

Vystoupila z davu v dlouhém sobolím kožichu. "Další Silvestr, Johnny? Myslela jsem, že po tom posledním jsi měl dost." Rozhlédla se. "Anebo jsi vymazal východy, abych tentokrát nemohla odejít?"

Zrudl. "Potvrď - prosím - změnu data."

Pokrčila rameny. "Potvrzeno."

John sledoval rafije starodávných hodin, které se rychle roztočily a zastavily na 23.30. Polkl: "Nechceš si zatančit?"

"Kdepak. Chceš jít nahoru?"

"Co? Co tím myslíš?"

Usmála se. "Co myslíš ty?" Pomalu se vydala vzhůru po točitém schodišti. Rozparky černé róby se při každém kroku rozevíraly a ukazovaly její bledé nohy. Chvějícími se prsty ovládal John rukavici, aby šel za ní po točitých schodech, pak bludištěm sálů pokrytých bílými koberci, než konečně zabočila do jednoho z pokojů. Zarazil se ve dveřích.

Stála s jednou nohou na posteli potažené černým hedvábím, v póze, která odhalovala celou nohu. Sáhla si pod vodopád havraních vlasů a rozeplula šaty, které se jí svezly na boky. Prsa obnažena, bradavky nabarvené na černo. Když se postavila oběma nohama na zem, šaty spadly na podlahu. Mezi černými kalhotkami, podvazkovým pásem a punčochami svítila bílá kůže.

"Silvo," zaskuhral.

Její úsměv nebyl ani vřelý, ani vyzývavý. "Copak, Johnny? Proč nejdeš sem a neobejmeš mě?" Odkopla střežíčky na vysokých podpatcích a ponořila se do bílých pokrývek. S prohnutými zády si velmi pomalu stáhla kalhotky na stehna. Pak je svlékla a

odhodila a s roztaženými nohama si lehla na postel. "Jsi tam ještě?" Dělal si z něj legraci. "Ve virtuální ložnici ti to jde asi tak jako v naší skutečné."

Oči ho pálily, ale nemohl od ní odtrhnout zrak.

"Vypadá to, že si to budu muset udělat sama." Usmívala se, když si sáhla mezi nohy. Kdesi odbíjely hodiny půlnoc.

Díval se tak dlouho, dokud ho nepřekvapil jeho vlastní orgasmus -jako po erotickém snu. Překvapení. Jeho vlastní samovolné pohyby odtrhly rukavici od kabelů a přerušily spojení. Strhl si hledí a několik minut seděl v křesle a plakal, potom se odpotácel do koupelny v prázdné pracovně. Pak si oblékl bundu s kapucí a kožešinovou podšívku a vyrazil bílými víry chumelenice k domovu.

QQQ

980302: pondělí, 2. března 1998

Wall Street Journal: "PCWare Ltd. vydalo verzi 7 oblíbeného operačního systému Portals používaného na osobních počítačích, která obsahuje první Virtual Reality User Interface neboli VUI na světě. Zakladatel PCWare, Robert Laporte, prohlásil, že od VUI očekává, že plně nahradí běžnou myš ovládané grafické rozhraní využívané na většině PC. Prodej verze 7 s bezplatným VUI a vybavením VR vyvolala několik žalob za nekalé konkurenční praktiky podaných skupinou prodejců software, protože pouze technologii AromaWare (vyráběnou společností PCWare) a multimedia WorldSource lze připojit na VUI."

John dočetl článek Georgovi a opřel se v křesle. "Myslíš, že mu to zase projde?"

George si odfrkl. "Myslíš, že má myšák Mickey uši?"

"Brzo už nebudeš myš potřebovat," zasnul se John.

George se ušklíbl. "Brzo už nebudeš potřebovat svět." Namířil na Johna rukou v černé VR rukavici jako pistolí a zmáčkl spoušť. "Bum! Realita je pryč. Virtualita je všechno. Vytoč si rok, klepni na místo a naprogramuj mi život."

John myslel na Silvestru, ale nic neřekl.

QQQ

981130: pondělí, 30. listopadu 1998

New York Times: "Prodej v první části čtvrtého kvartálu významně překročil hodnoty předpovídané pro Portals 7.0 společnosti PCWare. Odborníci odhadují, že na 95 % všech PC na světě bude instalována verze 7 do třetího kvartálu roku 1999. Nárůst je patrně způsoben spěšným, až zběsilým přijetím VUI a profesionálně bezchybným rozhodnutím společnosti PCWare zdarma přiložit k Portals vybavení potřebné k VR."

QQQ

981231: čtvrtek, 31. prosince 1998

John seděl se skloněnou hlavou a slzy mu stékaly na hledí a rozmazávaly obraz Silvestry v černé kožené sukni, kouřových punčochách a volné bílé blůze. Mezi pramínky slz se kroutila černá

rtěnka jejího úsměvu jako zmije. Odvrátila se. "To mi nemůžeš znovu udělat, Silvo!" Plakal. "Konec starého, začátek nového."

čas změn." "Neodcházej. Ne zas na Silvestra. Změnil jsem se." Pohlédla na něj. "Nezměnil jsi se, Johnny. Jsi pořád stejně nudný,

neschopný, stejná nula. Udělal jsi mě natolik jako skutečnou Silvestru, že tě i já vnímám stejně."

"Ty jsi skutečná Silvestra," vypravil ze sebe. "Miluju tě." Zavrtěla hlavou. "Pro mě to vždycky byla věc volby mezi černou a bílou, ale ty si vždycky vybereš špatně." Odešla.

Sáhl po ní, jenže ne pomocí rukavice, ale nataženými pažemi. V křesle se naklonil dopředu a převrátil se na podlahu. Kabely

z přílby i rukavic se vytrhly a spojení s VUI bylo přerušeno. Hlavou

narazil na nohu stolu.

Probudil se, když se nad ním nakláněli George a Maz. George mu pomohl do židle. "Do prdele, J. D., co se stalo? Jsi v pořádku?" "Silvestra," zašeptal. "Ještě musí být v budově." "Co to povídáš? Silvestra se odstěhovala do Vancouveru už před rokem."

"Nesmí mě znovu opustit. Černá nebo bílá. Tentokrát si musím vybrat správně, černou nebo bílou." Podíval se na ně.

Maz na něj chvíli zíral, pak se otočil k Georgovi a potřásl hlavou. "Odvez ho domů."

George si povzdechl. "Zůstaň tady. Přinesu ti kabát."

John civěl z okna na perly sněhu padající na pozadí sazí na noční

obloze. "Černou nebo bílou," zašeptal.

QQQ

990129: pátek, 29. ledna 1999

PŘIPOJENO, interní oběžník společnosti PCWare: "John Dunne, bývalý vedoucí týmu projektu VR a odnědvá naš vedoucí DK, si vzal zaslouženou placenou dovolenou jako odměnu za svůj podíl na úspěchu 'sedmičky'. Díky, John! Užij si to! Za Johnovy nepřítomnosti bude jeho funkci dočasné zastávat George Hong."

QQQ

990920: pondělí, 20. září 1999

Los Angeles Times, rubrika Fast Forward: "Znalci průmyslu odhadují, že koncem století bude na světě 270 milionů osobních počítačů. Vzhledem k 95% podílu trhu produktu Portals 7.0 společnosti PCWare bude do roku 2000 na dnes již všudypřítomný VUI napojeno přes čtvrt miliardy lidí."

QQQ

991217: pátek, 17. prosince 1999

Maz se pohodlně usadil do křesla potaženého černou kůží v rohovém boxu ve Flanaganově sporadicky osvětleném baru a pocítil, jak ho hřeje jeho třetí skotská. "Tak co může nový ředitel VP provozu udělat pro svého oblíbeného pracanta?"

George seděl zhrouceně v protějším křesle a tvářil se, jako by mu právě chcíplo štěně. "Mas-san, vy víte o problémech kolem letopočtů a roku 2000, že? Pamatujete se na projekt společnosti PCWare zvaný Milénium?"

Starší muž přikývl. "1994. Hledali jsme možné problémy spojené

s přechodem na rok 2000 v OS Portals. Dvouciferné pole letopočtů a kalkulace. Milénium odstranilo chyby z verze 5,2, která se dostala na trh - kdyže to bylo? - v listopadu '95. Co je s tím?"

"Pamatujete se na zaměstnance PCWaru jménem Ed Lochs? Vysoký, hubený, s pleskou? Vyrazil jste ho, právě než šla na trh verze 7."

Maz se zamračil. "Ano. Závažné nedostatky ve výkonnosti. Ano?"

Technik vzdychl. "Jedna z mých pracovníků surfovala po britských stránkách. Opakovaně slyšela zvěsti o štěnici v Portals."

Maz cítil, že se mu stahuje hrdlo. "A?"

"Našla Eda Lochse podle jeho emailu. Pracuje pro nějakou firmu v Dublinu, která produkuje software aplikace. Dělal mi to starosti, tak jsem se podíval, co dělal u nás, než odešel. Jeho posledním úkolem byl projekt VR, kódování interfaců mezi VUI a řešením datového problému roku 2000. Koncem roku '97 přidal patch. Nechal jsem to zkontrolovat."

Maz na něj jen zíral. George si povzdychl a pokračoval. "Našli jsme 'štěnici milénia' v datovém linku VUI."

Maz zavrtěl hlavou. "Datové rutiny pro přechod na nové tisíciletí začleněné původně do verze 5.2 jsou na trhu už čtyři roky. Štěnice tisíciletí z 'pět – dvojky' by se už dávno ukázala v plánech a kalkulacích počítajících s obdobím po roce 1999. Po úpravě jsme datové kódy 'pět – dvojky' už neměnili. Když jsme dávali dohromady verzi 7, jednoduše jsme napojili verze z 5.2, protože jsme věděli, že jsou čisté."

George přikývl. "Jo, ale sedmička obsahuje VUI. To první, co VUI udělá, je, že zapojí modul sedmičky zvaný SceneSet, aby získal systémové datum. SceneSet se pak spojí s WorldSourcem, aby sestavil VR děj, stáhne si pozadí, kostýmy agentů, dobové detaily, atd., to vše je založené na systémovém datu."

"Které by po úpravách verze 5.2 mělo být správné," opakoval Maz.

George si oddychl. "Ano, verze 5.2 změnila systémové datum na čtyřmístné, ale díky Lochsovi pracuje dnes SceneSet v sedmičce pouze s posledními dvěma číslicemi. 1. 1. si bude VUI myslet, že je rok 1900 a všechny místnosti ukáže s dekorací z té doby."

"A to je všechno? Co displeje dat, tisk, kalkulace?"

George zavrtěl hlavou, černý cop se zatřásl na bílém tričku.

"Všechno v pořádku. Je to jenom v nastavovací scéně VUI."

Maz zabručel. "Takže o nic nejde. Bude to trapné, ale VUI bude fungovat. Jakmile se systém nastartuje, uživatel ho bude moct přepnout na rok 2000."

"To právě ne. Nastavovač scén nepřijme budoucí datum, protože nemůže požádat WorldSource o data z roku, o kterém si myslí, že ještě nenastal. A VUI si bude myslet, že je rok 1900."

Maz zaúpěl. "Takže se to navždycky zasekne v roce 1900?"

"Až do reálného roku 2001, kdy se výběr zdvojnásobí a bude možné volit mezi roky 1900 a 1901," odpověděl George. "Navíc si už většina uživatelů upravila vlastní VR místnosti podle různých let. A jakákoli místnost pozdějšího data než 1900 bude systémem vnímána jako chyba, což spustí default se scénami z

roku 1900, což nasere spoustu lidí."

"Jenom 250 milionů. Seš si tím jistý?"

"Sakra jistej. Strávil jsem na tom noc a pak jsem to ráno znovu zadal svým lidem. Mrzí mě to, Mazi, ale je to tak."

Maz se na George dlouho díval. Přemýšlel o svém povýšení, o chatě v Muskokas, černém Porschi Carrera s bílými koženými sedadly.

"A navíc černobílé," přemítal George.

"Cože?" vylekal se Maz.

"Fotografie a filmové rekonstrukce WorldSource pro rok 1900 jsou černobílé. Všechno to bude černobílé."

QQQ

991230: čtvrtek, 30. prosince 1999

New York Times, příloha Technika budoucnosti: "Hlavní ředitel společnosti PCWare, Robert Laporte, vypověděl smlouvu Donaldu Masatoshimu, řediteli VP provozu. Laporte označil Masatoshiho za zodpovědného za 'štěníci tisíciletí' v operačním systému Portals 7.0 instalovaném na prakticky všech PC na světě. Také softwarový inženýr PCWaru dostal výpověď."

QQQ

991231: Silvestr 1999

Maz prováděl kata plyně jako tanečník, rukávy bílého gi pleskly při každém úderu a bloku, černý pás prásknul při každém otočení boků. Právě se pustil do závěrečných pohybů, když zazvonil domovní zvonek. Namísto kiai posledního šuta zavolal "Dál" a předčasně pokročil k formálnímu zakončení a poklonil se neviditelným sudím.

"Mas-san," ozval se za ním tichý hlas.

Maz se otočil ke dveřím dožo místnosti, kde stál George Hong v černé motorkářské bundě přes krémové bavlněné tričko. George se uklonil a vstoupil a hodil Mazovi tlustý bílý ručník.

Maz si utřel obličej. "Viděl jsi ho?"

"Jo, ale moc platný to nebylo. Řekl jsem mu, že dostal padáka současně s vámi, ale nejsem si jist, jestli mi rozuměl." George zavrtěl hlavou. "John je v hajzlu, Mazi. Poděkoval mi za návštěvu a řekl, že pospíchá na velmi důležitou schůzku."

"S Bílým králikem?"

George se neusmál. "Se Silvestrou, ve VR. Jenom si ji zapnul, dal si na hlavu tu prokletou černou helmu a... přestal mě vnímat. Nezbylo mi než odejít."

"Meč a Zen jedno jsou," řekl potichu Maz a prošel další katou.

"Bojová umění a Zen souhlasí v mnoha bodech. Oba zakazují lnutí k věcem. Ať ovládá karateka technik kolik chce, jakmile přilne jeho mysl k technikám, nemůže zvítězit." Maz docvičil a podíval se na George. "Mysl se nesmí k ničemu upoutat. A John se nám upoutal, prohrál, protože přilnul ke vzpomínce." Ukázal na bílý svazek papírů, který měl George pod paží. "Co to máš?"

"Další problém."

Maz vzdychl. "Víš, co dělali Řekové s posly, jako seš ty? Pojď do slunečního pokoje." Odvedl George černě vykachlíkovanou chodbou do prosklené místnosti v zadní části rozlehlého

bungalovu. Posadili se do bílých proutěných křesel.

George zamhouřil oči před sněhem venku a nasadil si černé raybany. "Udělal jsem si průzkum na internetu. Lékařské stránky, chaty s klinikami, psychology, univerzitami."

"O čem?"

"O vysílání rozhlasové hry Válka světů, o mechanismech nacistické propagandy. O masových psychózách, davových halucinacích." Vybral ze stohu několik papírů a během řeči je hodil na stůl. "Kampaně masmedií, podprahové reklamy, umělá inteligence. A pak - nové studie o dlouhodobém vystavení propracovaným véerkám, jako je sedmička."

Maz si třel spánky, cítil se unaven. "Příteli, zažil jsem už lepší týdny, než byl ten poslední, takže pokud mi chceš něco říct..."

George se naklonil dopředu, posunul si tmavé brýle na špičku krátkého nosu. "250 milionů uživatelů VR, díky VUI a WorldSourcu a AromaWaru a VR soupravám, které Laporte zdarma rozdál. Všichni uvidí díky štěnici ve VUI přesnou kopii špatné reality. Zítřka, čtvrt miliardy uživatelů VR popadne ty proklaté černé helmy a propadne se do světa roku 1900, světa přesného do nejmenšího detailu."

"Co tím chceš říct?"

George poklepal na vrchní papír. "Stanford, květen 1997. Doktoři podrobili subjekty různým každodenním situacím, některým v reálném životě, jiným ve VR. S nárůstem vystavení virtuální realitě, subjekty zakoušely stále větší obtíž při rekonstrukci rozlišování mezi událostmi, které se odehrály ve skutečnosti a které ve VR. Týž pokus byl opakován s větším množstvím situací a větší testovanou skupinou na Torontské univerzitě v roce '98 a letos v McGillu v Montrealu." George se znovu předklonil. "Studie v McGillu pracovala s pěti sty subjekty. Účinky byly podobné, ale bylo tam i něco navíc: pracovníci, kteří prováděli testy, zakoušeli podobně zkreslené vnímání skutečnosti."

"A k čemu jsi tedy došel?"

George se nadechl. "Myslím, že když 250 milionů uživatelů VR najednou uvidí stejně zkreslenou skutečnost, mohlo by to ovlivnit... skutečnost. Myslím, že na Nový rok by se mohla změnit skutečnost podle toho, co uvidí čtvrt miliardy uživatelů ve VR."

Maz zíral na programátora, pak zvrátil hlavu a rozchechtal se, zatímco George se červenal. "Takže když se zítra probudíme, za okny bude rok 1900? Tak to myslíš? Budeme jezdit v kočárech a nosit ty legrační klobouky? Georgi, Georgi, děkuju ti. Mé vlastní problémy mi teď připadají tak malé." Maz vstal a s úsměškem přešel k černé lakované skřínce s bílými draky na obou křídlech dveří. "Skotskou?"

George civěl na sních, jak dopadá na tmavý asfalt Mazový příjezdové cesty. "Jo, jasně." A ještě něco zašeptal.

Maz mu podal sklenici. "Co jsi říkal?"

"Čtvrt miliardy lidí," řekl George tiše.

QQQ

000101: Nový rok

Prvního dne nového tisíciletí vstal John Dunne brzy, nasadil si černou VR helmu a rukavice a posadil se k počítači. Krátce před polednem si helmu sundal a položil si ji do klína. Půl hodiny tak seděl, rukou v černé rukavici poklepával na bílý froté župan. Konečně vstal a pomalu se oblékl. Vyšvihl se do bílé lyžařské bundy, na hlavu si dal černou toku a vyšel na ulici. Černá městská špína byla smíchána s bělostí čerstvého sněhu, takže vše zůstávalo ukryto pod šedivou šmouhou.

Kolem rychle projížděly drožky a na Johnovo mávání nereagovaly. Koupil si noviny a za chůze se pustil do čtení. Zaujal ho článek o novém programu raketoplánu a oznámení o povýšení v PCWaru.

Zaslechl klapot a otočil se. Stále ještě žádné taxíky, ale přijížděla k němu tramvaj tažená koňmi. Zastavil ji. Poplácal lesklý černý zadek nejbližšího koně, svlékl si plášť do deště a vstoupil do vozu, kde si na vedlejší sedadlo odložil cylindr. Vrátil se k novinám a přečetl si, že F. W. Woolworth, který očekává pětimilionové příjmy, otevřel svůj 59. obchod. Přelétl článek o McKinleyho kampani "plných bruch" za znovuzvolení a editorial o demokratických kandidátech Williamu Jenningsi Bryanovi a Adlaiovi Stevensonovi.

Kočí ohlásil jeho zastávku a John vystoupil. Čekala na něj. Lem dlouhých černých šatů byl zablácený. S vážností se opírala o bílý slunečník, který měla otevřený, aby jí nepadal sníh na čepec.

"Silvo," řekl s úsměvem. Přitáhl ji k sobě a zachvěl se, když se dotkl jejího těla, když pocítil její chuť na rtech.

"Jdeš pozdě," provokovala ho. Ale s úsměvem.

"Obávám se, že o mnoho let."

"Nevadí," odvětila. Odkráčeli do parku, její ruka v bílé rukavici zlehka spočívala na jeho černém rukávě.

"Myslím," řekl, "že to bude šťastný nový rok."

Usmála se, ale neřekla nic.

přeložil David Komínek